

Γιάννης Μηλιός

Ανασυγκρότηση του Δημόσιου τομέα προς το συμφέρον της κοινωνίας

Κανείς δεν αμφισβητεί σήμερα ότι είναι απολύτως απαραίτητες για την κοινωνική και οικονομική ανασυγκρότηση ριζικές αλλαγές στο δημόσιο τομέα. Η συμφωνία όμως μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων τελειώνει εδώ. Από τη μία πλευρά η τρόικα εσωτερικού προωθεί ανενδοίαστα την κατάργηση του δημόσιου τομέα της χώρας. Ο κ. Μανιτάκης ήταν απολύτως σαφής: «Στο Δημόσιο θα παραμείνει μόνο ό,τι είναι αδιάφορο για τον ιδιωτικό τομέα». Το μόνο σχέδιο της καταστροφικής κυβέρνησης είναι ο περιορισμός του Δημοσίου σχεδόν αποκλειστικά στους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Το υπόλοιπο Δημόσιο πρέπει είτε να ιδιωτικοποιηθεί είτε να συρρικνωθεί στο ρόλο του απλού επιβλέποντα λειτουργιών που θα έχουν παραδοθεί σε ιδιωτικές εταιρείες. Η πολιτική αυτή είναι εγκληματική καθώς επιβαρύνει τα δύο βασικά κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, την ανεργία και τη δημοσιονομική ασφυξία. Οι ιδιωτικοποιήσεις και οι συγχωνεύσεις σημαίνουν δεκάδες (ίσως και πάνω από εκατό) χιλιάδες απολύσεις σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ενώ το ξεπούλημα σημαίνει επιβάρυνση του δημόσιου χρέους ακόμη και σε βραχυπρόθεσμο επίπεδο, καθώς τα όποια έσοδα δεν θα φτάνουν ούτε στα αντίστοιχα έσοδα που θα εισέφεραν οι προς εκποίηση εταιρείες από τα κέρδη τους.

Η Αριστερά βρίσκεται στο αντίθετο άκρο. Η πολιτική της για το Δημόσιο έχει δύο πλευρές. Η πρώτη είναι η αναγκαία αναδιάρθρωση η οποία θα ξεριζώσει τα αποτελέσματα της χρήσης του Δημοσίου ως «μαγαζιού» του σημερινού καταρρέοντος διαπλεκόμενου πολιτικού συστήματος. Η Αριστερά είναι η μόνη που μπορεί σε σύντομο χρόνο να διαλύσει το σύστημα που αντιμετωπίζει τον πολίτη σαν «πελάτη», να εξαφανίσει τα «φακελάκια» παντός είδους, να αφαιρέσει όλες τις «μικροεξουσίες» που έχουν συσσωρευθεί μετά απο δεκαετίες λεηλασίας. Μόνο η Αριστερά μπορεί να συγκρουστεί με ένα λεπτό αλλά πανίσχυρο διευθυντικό και γραφειοκρατικό στρώμα κομματικών στελεχών που αντιμετωπίζει το Δημόσιο σαν «τσιφλίκι» του. Μόνο η Αριστερά μπορεί να μετασχηματίσει την τοπική αυτοδιοίκηση και να την μετατρέψει σε πυλώνα της κοινωνικής ανάπτυξης. Μόνο η Αριστερά μπορεί να βάλει άμεσα τέλος στον εργοδοτικό συνδικαλισμό που αποβλεπει σε κυβερνητικές καρέκλες και συνυπογράφει μαζί με τη διοίκηση συμβάσεις με εργολάβους σαν τους εργοδότες της Κωνσταντίνας Κούνεβα.

Η δεύτερη πλευρά της πολιτικής για το Δημόσιο είναι ακόμη πιο σημαντική: πρόκειται για ένα συνδυασμό της αναδιάρθρωσης των δημόσιων δαπανών με αναπτυξιακές πρωτοβουλίες και με επανεργοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Η ενίσχυση του σώματος επιθεώρησης εργασίας, η δημιουργία πραγματικών μηχανισμών προστασίας του καταναλωτή, το τέλος της γραφειοκρατίας και της «ουράς» μέσα από τη διάδοση ήδη ώριμων τεχνολογιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε ολόκληρο το Δημόσιο θα είναι τα πρώτα σημαντικά βήματα. Η μεταφορά πόρων από τους τομείς της καταστολής στους τομείς της υγείας, της παιδείας, των μετασχηματισμένων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, και των υπηρεσιών ελέγχου θα αποτελέσει το πρώτο σημαντικό βήμα μετασχηματισμού του Δημοσίου σε έναν σύγχρονο τομέα

προστασίας της κοινωνίας με προοπτική ανάπτυξης του ανθρώπινου κεφαλαίου της χώρας.